

Mélyen tisztelt Lelkipásztor szolgatársaim és testvéreim!

Egyre nagyobb megdöbbenéssel figyelem a napról-napra, sőt, a lassan már óráról-órára változó és egyre válságosabbnak mutakozó hazai helyzetet s az ebből fakadó kormányzati rendeleteket, melyek közül legújabban a sürgősen beiktatott bukaresti kormány **lecsökkentette a gyülekezések maximális létszámát százzal 50 főre**. Ez már nemcsak nagy gyülekezeteink, hanem kisebb és közepes gyülekezeteink számára is fejtörést okoz. Hogyan oldjuk meg ezt a „gordiuszi” helyzetet? Hiszen aki Isten házába, az imádság és az Ige templomi közösségébe akar jönni, hogyan tilthatjuk ezt meg neki?

És most mégis... mégis cselekednünk kell valamit... valahogyan meg kell, ugyebár, oldani ezt a lehetetlen helyzetet. De mire tekintünk? Kire hallgassunk? Álljunk ellent a hatósági rendeleteknek, mondván, hogy „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek?” Vagy pedig a 2Tim.1,7 értelmében hallgassunk *a józanság és a szeretet Lelkére*, és óvjuk testvéreinket, gyülekezeti tagjainkat, családtagjainkat és önmagunkat?

Meglátásom szerint (egyelőre) nem szükséges ily módon *dilemma confessionis* elé állítani magunkat és a reánk bízottakat, másfelől – valljuk be – ilyen helyzetet még nem élt át egyikünk sem (hiszen ily mérvű intézkedésekre talán még az elmúlt rendszerben sem került sor, illetve azt se felejtjük el, hogy ez a sürgősségi helyzet a járvány további terjedését hivatott megállítani). **Éppen ezért (egyéb hatósági vészintézkedések foganatosításáig) jelenleg a következő megoldásokat javaslom:**

- Mindenképpen hívjuk össze a presbitériumokat és hozzunk döntést a vasárnapi és hétközi alkalmainkat illetően. Ebben minden gyülekezetnek autonómiája van, támpontul szolgál a KREK által leadott közlemény, melyre nézve hiszem, hogy az abban megfogalmazott rendelkezések bibliai elvek alapján is megfontoltak. A hatósági rendeletek viszont köteleznek – ne kockáztassátok a büntetést, mert lesznek ellenőrzések. Ettől még nem csorbul az identitásunk!
- Az istentiszteleteinket „átrendezhetjük” félig, vagy teljesen szabadtéri alkalommá – ahogy a helyi lehetőségek megengedik. Beengedhetjük például a templomba az idősebbeket (jóllehet ők a legveszélyeztetettebb korosztály!!!), vagy a nőket, így a fiatalabbak, illetve a férfiak kintről hallgathatják az igehirdetést (elképzelhető, hogy emiatt délutáni liturgiával ajánlatos végezni az istentiszteleteket).
- A kisebb és közepes gyülekezetek tagjait akár utcák szerint is be lehet „osztani” a templomban, a délelőtti illetve a délutáni istentiszteleteken. Ugyanez érvényes lehet nagyobb gyülekezeteinkre nézve is, főleg rossz idő esetén.
- Lehet akár több istentiszteletet is tartani, ha úgy látjátok jónak, noha ez esetben lelkipásztoraink védelmében megjegyzem: a lelkipásztor is ember, ő is megbetegedhet (s szerintem az ő egészségére gondolnak a legkevésbéen)...
- A hétközi alkalmakat illetően minden gyülekezet önállóan döntse el, hogyan tovább – azonban figyelmetekbe ajánlom azt az egyszerű tény, hogy a vendégmunkások jobbára felelőtlen viselkedése következtében nem tudni, kinek a hozzátartozója hozott haza és adott át valami nemkívánatos mikroorganizmust annak, aki a hétközi alkalmakat (vallásórák, bibliaórák stb.) rendszerint látogatja. Ugyanez a kérdés a családlátogatások esetében is megfontolandó, a beteglátogatásról nem is beszélve. Nyilván sokat segít, ha a higiéniai előírásokat minden szinten betartjuk és betartatjuk.

Tisztelt Szolgatársaim! A felsoroltakon kívül bárkinek az ötletét, javaslatát, meglátását szívesen látom/látjuk akár a csoportban, akár az e-mail eszközét is használva. Még egy tény hadd osszak meg veletek: nemhivatalos információim szerint abban az esetben, ha a helyzet még súlyosabb lesz, számíthatunk a templomi és minden egyéb közösségi alkalmaink ideiglenes felfüggesztésére, betiltására is.

Nos, bármi is lesz, arra kérlek, ne felejtsetek el, Isten kezében vagyunk, és ott vagyunk a legjobb helyen. Őrizzük meg a nyugalunkat, a méltóságunkat, maradjunk fegyelmezettek, hiszen ha már az egyház (a lelkipásztor) is pánikhangulatba esik, mit tegyen a gyülekezeti tag? Hiszem, hogy Ő vigyáz reánk és nem fogja hagyni, hogy felettébb megpróbáltassunk, mint amit el tudunk hordozni. Kérlek, továbbra is kommunikáljunk egymással, egyelőre a digitális lehetőségeinkkel élve. A tanácsulást is szeretném megtartani, nyilván, erről, és az egyházmegyei közgyűlésről majd később ejtünk szót. Isten óvjon Benneteket szereteteitekkel és gyülekezeteinkkel egyetemben, bátorítással és szolgatársi szeretettel, s a holnapi nemzeti ünnepi szolgálataitokra nézve is áldáskívánással,

Tolnay István esperes.